

eiXamplem

Butlletí de l'ANC de l'Eixample, Sant Antoni i Sagrada Família

Maig 2019 - Número 17

Editorial TORNAREM A VOTAR, TORNAREM A GUANYAR

Sempre es diu que als catalans mai no els fa mandra ni temen votar, és més, que (després del sabó rentaplats Fairy) el vot és la principal arma del poble.

Fa un parell de setmanes, en les eleccions generals de l'estat, el republicanisme català va triomfar com mai: 15 diputats per ERC, 7 per JxC i, si ens creiem el que diuen els seus dirigents, 7 d'ECP, és a dir, més del 60% dels 48 representants per Catalunya, davant el 39% dels partits que van aprovar el 155 (PSOE, C's i PP).

En termes percentuals, el 53% dels vots va ser per als partits que es qualifiquen sobiranistes i volen una República; entre ells, més del 40%, si s'hi inclou el Front Republicà –que no va obtenir cap representant– són partits clarament independentistes.

Per tant, els que volien fer creure que la lluita per la independència era un *soufflé* que es desinflaria han quedat amb un pam de nassos. Malgrat l'exili i l'empresonament dels nostres polítics, les querelles massives, les amenaces i els intents de fer-nos tenir por, els independentistes resistim, persistim i seguim creixent.

Malgrat això, encara hi ha gent que no veu clar que un estat propi ens aportarà avantatges socials, polítics, econòmics, i ens farà gaudir d'una Justícia de veritat, que ens doni seguretat i garanties. Cada cop que els que manen al *Reino de España* prenen alguna mesura contra Catalunya, les classes populars i més ciutadans del nostre país abracen els ideals republicans.

El proper 26 de maig –dins de no res– tornarem a anar a les urnes per escollir els nostres representants a dos institucions molt importants. Una molt propera al ciutadà, la Municipal, i l'altra, el Parlament Europeu, que tot i semblar molt llunyà, cada cop més ens marca les polítiques que hem de seguir i apareix com un organisme defensor de les llibertats.

En els dos casos, el ciutadà de carrer i tot el país necessita que els representants que escollim defensin, a capa i espasa, els nostres legítims interessos i la nostra llibertat. És molt important que cada vegada hi hagi més ajuntaments compromesos amb la independència, essent fonamental que l'Ajuntament de Barcelona passi a mans dels que, sense embuts ni mitges tintes, volen fer que aquesta ciutat sigui la capital de la República Catalana.

L'ANC sempre ha volgut la unitat política dels que clamem per la independència, com no sembla possible, el 26-M ens trobarem amb quatre opcions per escollir. No importa a qui votem si en el programa de govern s'ha inclòs el suport a la República i la voluntat que un cop siguin electes estiguin disposats a treballar, tots plegats, per aconseguir-la.

Respecte al Parlament europeu, estem veient com la denominada *Justícia Espanyola* per mitjà d'una de les seves institucions, la Junta Electoral Central, volen prohibir (una vegada més) que es puguin presentar els candidats que més temen. Els funcionaris, que no han estat votats,

decideixen imposar-nos a **qui no podem votar**, encara que amb això incrementin el reconegut desprestigi de la Justícia Espanyola dins d'Europa i el món, els hi és igual que en lloc d'ocupar el **quart lloc per la cua** de descrèdit dins d'Europa, en la propera enquesta quedi en darrer lloc, després de Bulgària. El que compte és imposar, censurar, prohibir, reprimir al preu que sigui.

El que no saben és que el seny català sap trobar vies d'evasió i formes de superar els entrebancs que ens posin i que, a més, farem pagar molt car els intents d'acabar de matar la democràcia que diuen que tenim.

Per vèncer la repressió i l'opressió, hem de tornar a votar independència i República el 26-M.

Una presó amb murs invisibles

L'Eixamplem ha anat a Viladecans a veure la Tamara Carrasco. No hem pogut quedar amb ella en cap indret que no sigui el seu poble perquè té prohibit sortir-ne des de fa més d'un any, per ordre judicial.

Qui és la Tamara Carrasco?

És una veïna de Viladecans, de 35 anys, administrativa, independentista i activista. El seu entorn el formen persones de tot l'espectre polític, que li donen suport.

Membre d'un CDR, se l'acusava de rebel·lió, sedició i terrorisme per haver organitzat, presumptament, uns talls de carreteres i va ser traslladada a Madrid, a l'Audiència Nacional. Ara mateix, només està acusada de desordres públics.

Un cap de turc?

El novembre del 2018 l'Audiència Nacional s'inhibeix i passa el cas a tot Catalunya sense determinar i cap jutjat va sentir-se interpel·lat. El jutjat de guàrdia 24 de Barcelona es va declarar

no competent que va passar el cas al de Gavà que el retornà a Barcelona. Sense acord entre Barcelona i Gavà, el cas va a parar a l'Audiència Provincial de Barcelona que haurà de nomenar el jutjat i el jutge. Sense jutjat ni jutge la seva situació queda aturada sine die. En Benet Salellas, l'advocat, ha presentat recursos que no tenen resposta. Abans de ser jutjada, la Tamara pateix condemna.

Ser dona no hauria de ser una pega

El tracte al calabós, la vigilància policial, el linxament mediàtic, les preguntes a les entrevistes, el contacte amb els policies, l'aspecte físic, la forma de vestir... a les dones se les valora menys i ho podem veure amb la Carme Forcadell i la Dolors Bassa que no tenen la visibilitat dels altres presos homes – ens comenta.

No tots els acusats són iguals

La repressió ha fet que moltes persones a Catalunya es trobin a l'exili, en presó preventiva, acusades, investigades, jutjades...

però tenen el suport de les entitats, els mitjans de comunicació i la seva situació es fa visible. La Tamara es queixa que les entitats sobiranistes han separat els CDR i l'esquerra independentista dels altres grups.

Eixamplem: Pot ser que tinguem algun vigilant?

Tamara: Al principi tenia molta vigilància, però després només quan s'acostava alguna data assenyada o una vaga... Vaig fer de presidenta de taula l'1-0. Si em volem imputar alguna cosa ho acabaran fent.

Eix.: Si poguessis retrocedir en el temps, que canviaries?

T. C.: Tot el que m'ha passat es molt dolent, però malgrat tot en faig una valoració molt positiva. He conegut gent meravellosa, he fet una evolució molt bèstia amb només un any i al final, tot això són lliçons de vida.

Eix.: Haves militat en algun partit?

T.C.: No, jo portava temes de caire social relacionats amb la sanitat, l'educació o els refugiats de Síria. Vaig militar quatre mesos a Podem però em va dei-

xar d'interessar i després vaig col·laborar amb la campanya de la CUP perquè a Viladecans no n'hi havia però només penjant cartells, sense ser-ne militant. Ara estic apartada de la CUP i dels CDR per protegir-los.

Eix.: Què podem fer per tu i pels represaliats?

T.C.: El millor que podeu fer per nosaltres és la independència. Hem passat de cridar "independència" a cridar "llibertat presos polítics". Tant en Jordi Cuixart com jo diem que no ploreu per nosaltres, s'ha de continuar estant mobilitzats, si parem la mobilització els contraris aconseguiran el que volen. Ara hi ha divergències entre ERC i Junts per Cat. Passem dels polítics

Eix.: Has llegit el Full de Ruta de l'ANC?

T.C.: He felicitat a l'Elisenda pel seu discurs. Em molesta el debat estètic: no ti-

rem contenidors, no ens tapem la cara, no deixem ni un paper per terra...la guerra no es va acabar amb una cassolada.

Eix.: Creus que les tertúlies estan penalitzant qualsevol violència?

T.C.: Els que som culpables som nosaltres comprant el relat dels espanyols La policia Nacional i els mossos tenen uns fitxers alegals on tenen fitxats activistes, ocupes, antimilitaristes, gent d'Arran i de sobte s'han trobat amb una onada de persones que surten al carrer. Al President Torra li vaig dir que no parlem de violència quan no n'hi ha perquè indirectament s'està perjudicant als Jordis i a mi. No hi ha violència, la violència sempre ha vingut de la mateixa banda. Hem d'estar units entre nosaltres.

Els mitjans de comunicació creen opinió hi el president Puigdemont té molt poca visibilitat comparat amb Oriol Junqueres. A les eleccions al congrés no votaré el seu partit perquè sóc de l'esquerra independentista però a les europees ho faré perquè és el meu president. Ens falta empatia i esperit crític.

No podem estar tot el dia plorant, jo no sóc cap víctima, vaig donar la cara i el que m'ha passat a mi li podia passar a qualse-

vol altre. Ens aixequem o esperem 300 anys més a ser independents? El millor premi per a mi és la independència.

Entenc i tinc estima pel president Puigdemont quan no va tirar endavant la independència perquè jo hauria fet el mateix si hi havia perill de sang. Tot el que ha passat ens ha de servir per aprendre i avançar com a poble.

La independència arribarà més tard o més aviat i quan tinguem la República encara tindrem molta feina perquè jo vull una república amb valors i fer un procés constituent. Vull que la gent pensi lliurement, que el capital vagi a favor de les persones perquè sóc anticapitalista. Sé que és una utopia però serveix per avançar. Ara hem de tenir cap i estar junts.

Sobre la persecució dels membres de la Sindicatura Electoral del Referèndum de l'1 d'Octubre

Quan el Parlament de Catalunya em va designar juntament amb quatre altres reconeguts politòlegs i juristes, Jordi Matas, Tània Verge, Josep Pagès, i Marc Marçal, poc em podia imaginar la intensitat i virulència de la reacció de l'Estat Espanyol contra la Sindicatura Electoral de Catalunya (SEC), organisme que havia de vetllar per la transparència del referèndum del 1 d'octubre i que desapareixia el dia 3 d'octubre, un cop esgotada la seva funció.

Acceptar el nomenament del Parlament va ser, per mi i per la resta de companys, un honor i a l'hora un repte per la responsabilitat que suposava treballar per garantir la celebració del referèndum, un acte de màxima expressió democràtica que demanava la majoria del poble de Catalunya.

Amb aquesta convicció i amb la certesa que no estàvem cometent cap delictes atès que la convocatòria de referèndums no autoritzats per l'Estat havia estat eliminada del Codi Penal, vam acceptar aquest encàrrec determinats a donar-hi compliment fins al final.

Els esforços de l'Estat Espanyol per impedir la celebració del referèndum de l'1 d'octubre son per tots coneguts, però potser el cas de la SEC va quedar en l'oblit després de l'actuació del Tribunal Constitucional, i per tant ha estat menys coneguda la peripècia judicial en la que ens trobem immersos encara ara.

M'explico: el Tribunal Constitucional fent ús de les facultats d'execució que li va atorgar el govern Rajoy amb una decisió sense precedents i de clara injerència política, per mitjà d'un procediment mancat de totes les garanties ens va imposar una multa de

12.000 euros diaris per cada dia que portéssim a terme la nostra tasca si no donàvem compliment als seus requeriments i cessàvem en 24 hores la nostra activitat i deixàvem sense efecte les decisions que haguéssim adoptat. Al mateix temps ens notificava els requeriments anteriors sobre els actes que estàvem realitzant, els quals no havíem pogut atendre perquè no se'ns havien notificat abans. Davant d'aquesta absoluta indefensió i l'amenaça d'executar aquestes multes amb l'embargament dels nostres béns amb una ordre executiva a Hisenda, el Govern ens va cessar i al mateix temps vam haver de renunciar a les nostres funcions davant el Parlament que ens havia nomenat. Aquesta renúncia, a més, va ser publicada al BOE amb tots els noms i cognoms, per coneixement i escarni públic. Malgrat això els preparatius del referèndum van continuar, com tots sabeu, gràcies a la tenacitat, compromís i implicació de milers de persones, que malgrat l'ús de la violència contra una ciutadania pacífica ferma i determinada a exercir el seu dret, van poder votar.

Molts dels que van seguir aquests fets però van pensar que aquí s'havia acabat la repressió contra nosaltres, un cop aconseguida la finalitat de fer-nos cessar de la SEC per evitar que es poguessin validar els resultats del referèndum. Doncs no va ser així: no contents amb haver doblegat la nostra voluntat, la Fiscalia va interposar en contra nostra una querella criminal en la que inicialment se'ns acusava d'usurpació de funcions, malversació de cabdals públics i desobediència greu a l'autoritat, querella que va ser presentada als tribunals fins i tot abans que

Jordi Matas

Tània Verge

Jordi Pagès

Marc Marçal

poguéssim cometre cap desobediència perquè encara no havíem rebut cap notificació del Tribunal Constitucional.

Després d'una instrucció al jutjat núm 15 de Barcelona sense resultat rellevant, la Fiscalia continua acusant-nos d'un delictes d'usurpació de funcions - ignorant que no podem usurpar funcions de ningú perquè vam ser creats ad hoc per una llei del Parlament com a organisme nou i temporal únicament pel referèndum del 1 d'octubre, funció que no tenia atribuïda ningú més- pel qual ens demana 2 anys i 9 mesos de presó, i per un delictes de desobediència greu amb una petició de multa de 5.400 euros i inhabilitació per càrrec públic.

En aquests moments doncs, i després de tot aquest temps, estem esperant que se'ns comuniqui data pel judici que s'haurà de celebrar en un jutjat penal de Barcelona.

Així doncs ens trobem davant un altre judici polític contra persones que provenen del món acadèmic i jurídic, que van

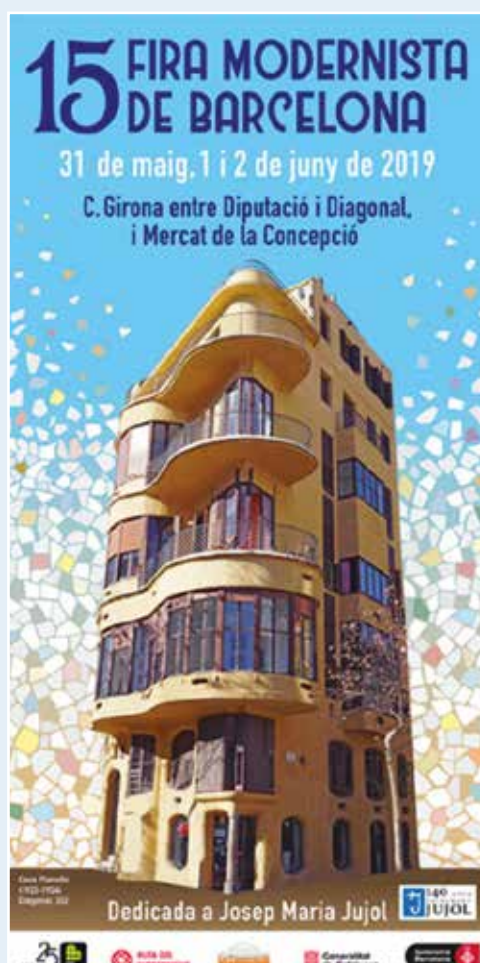
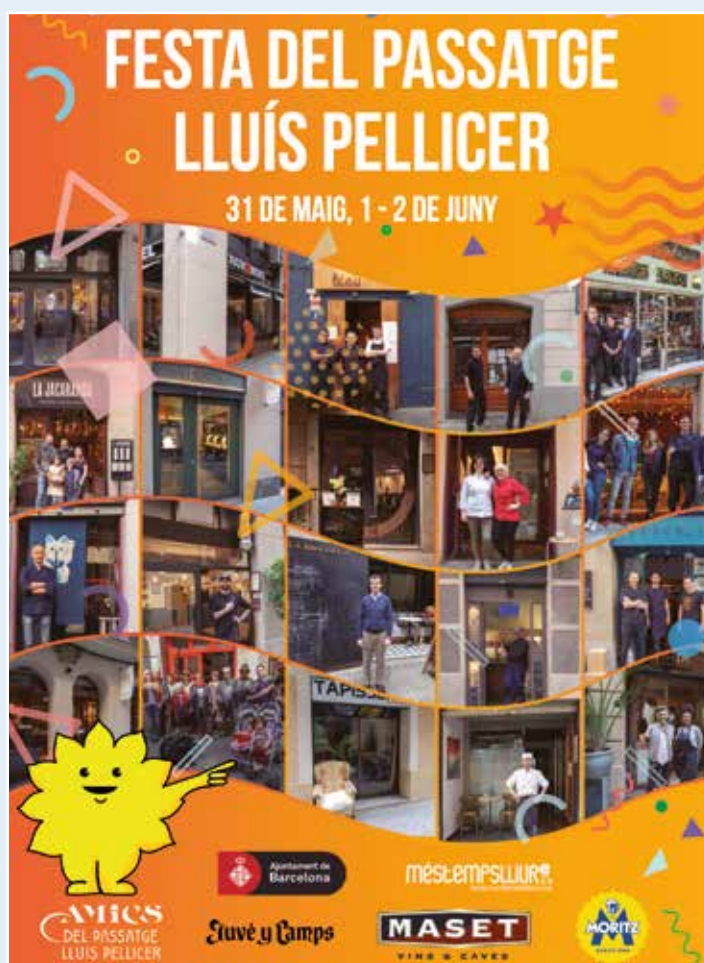
implicar-se de manera altruista en un acte democràtic no delictiu, que son portats davant un tribunal malgrat que ja van acceptar i complir el mandat del Tribunal Constitucional, perquè volen castigar-nos i que mai més tinguem l'atreviment de participar en cap referèndum que posi en entredit la unitat d'Espanya.

I la meua conclusió, i també la dels meus companys i companyes de la Sindicatura és que, passi el que passi, facin el que facin, i actuïn com actuïn, ens condemnin o ens absolguin, ens castiguin o ens perdonin, ho tornariem i ho tornarem a fer les vegades que calgui.

Marta Alsina i Conesa

Advocada.

Va ser Membre de la Sindicatura Electoral pel Referèndum de l'1 d'octubre.

- A favor dels Drets Civils i Socials
- A favor d'una Barcelona solidària
- A favor de la República Catalana
- Contra la "policia patriòtica"
- Contra la repressió al nostre poble

EL 26-M VOTA PARTITS INDEPENDENTISTES